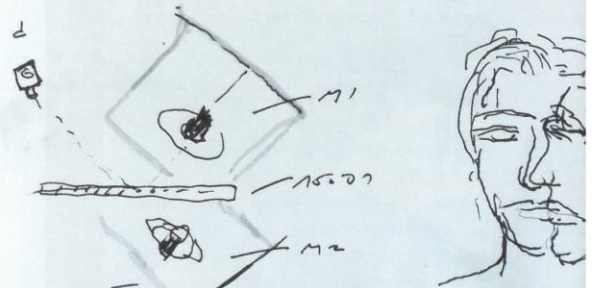

BIG BOY'S TOY

มดทั้งตัวและขา/ปีกและหัวของมด
 หนึ่งตัว/หนึ่งตัว/หนึ่งตัว/หนึ่งตัว/หนึ่งตัว
 ในของมดตัวนี้, ที่มดตัวนี้

14.01
 29/4
 1.55
 9m

เสพศิลป์

กับ

นักสะสมประติมากรรมอันดับหนึ่งของเมืองไทย
จะมีใครบ้างที่บ้าคลั่งรักเงินตัวเองหลักหลายร้อยล้าน สร้างศูนย์ประติมากรรมส่วนตัวขึ้นมา?

ใช่แล้วครับ... สิ่งที่ผมจะพูดถึงต่อไปนี้คือ “ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ” ที่ตั้งอยู่บนซอยนวลจันทร์ มีเนื้อที่ 12 ไร่ สถานที่รวบรวมงานฝีมือของศิลปินในเชิงประติมากรรมของประเทศไทย นี่นับเป็นครั้งแรกที่ผมได้ย่างกายเข้าไปในสถานที่แห่งนี้ ดินแดนของนักคิดสร้างสรรค์ที่ก่อตั้งขึ้นมาโดยคุณเสริมคุณ คุณาวงศ์ บุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อวงการศิลปะอันสูงค่าอยู่คู่กับคนไทยไปอีกนานเท่านาน

ทันทีที่ผมเดินทางมาถึงจุดหมายปลายทาง สิ่งแรกที่ได้เห็นคือสวน POP ART ที่จัดแสดงผลงานแบบสีสดใสและรูปปั้นตัวการ์ตูนขนาดใหญ่บนพื้นสนามหญ้าสีเขียว และที่สะดุดตามากที่สุดก็คือกระต่ายยักษ์สามตัวหนึ่งในผลงานของคุณพิชิตพล แดงริน ที่สื่อถึงความฝันและคุณค่าในใจของเด็กๆ ซึ่งนับว่าเป็นสถานที่ถ่ายรูปเซลฟี่ที่ดูดีไม่น้อย

ถัดมาด้านในของศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ ก็เจอกับงานศิลปะที่สื่อถึงชีวิตในรูปแบบต่างๆ ที่จัดแสดงเรียงรายบนพื้นที่อันสอง

กลุ่มงานที่เป็นประวัติศาสตร์ของศิลปะที่เชื่อมโยงมาถึงยุคปัจจุบัน และที่ผมเลือกสะสมงานรูปปั้นสัมฤทธิ์เพราะเป็นงานศิลปะที่มีความคงทนถาวรอยู่ได้เป็นพันปี ซึ่งผลงานที่อยู่ในศูนย์ประติมากรรมแห่งนี้ แสดงตามระยะเวลาของประวัติศาสตร์ประติมากรรมของประเทศไทย และชิ้นไหนที่มีคุณค่าสำคัญทางประวัติศาสตร์ศิลปะเราก็พยายามเสาะหามาให้ได้

นอกจากผลงานชิ้นเอกของศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ผมยังได้เห็นผลงานประติมากรรมทางของศิลปินท่านต่างๆ ที่มุ่งมั่นด้วยปรัชญาความคิดในแง่มุมต่างๆ ที่สะท้อนถึงจารีตประเพณีวัฒนธรรม และปรัชญาเปรียบเทียบชีวิตที่แสดงออกมาในรูปแบบประติมากรรม ซึ่งตัวผมเองก็ยังไม่เข้าใจมากนัก แต่ก็พอรู้สึกได้ถึงพลังบางอย่างที่แอบแฝงในชิ้นงานที่แสดงออกมา ถ้าให้ผมตีราคาคงจะประเมินค่าไม่ได้ เพราะมันคือศิลปะที่ยากจะเข้าถึงจริงๆ

“งานศิลปะประติมากรรมที่ตั้งโชว์อยู่ในศูนย์มี 95 เปอร์เซ็นต์ เราจัดหาซื้อมาเอง และมีผลงานของอาจารย์ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ อาจารย์ถวัลย์ ดัชนี ที่ได้รับการอนุเคราะห์ให้นำมาแสดงที่นี่ เรามีคอลเลกชันศิลปะที่เป็นประติมากรรม 240 ชิ้น และก็มีชิ้นตั้งอีกกว่า 200 ชิ้น ที่น้อยคนจะได้เห็นซึ่งอยู่ในสถานที่ต่างๆ รวมถึงที่บ้านผมด้วย ส่วนมูลค่าก็เยอะ...แต่ไม่บอกดีกว่า”

ผมก็คิดเช่นนั้นเหมือนกันว่ามูลค่ามันคงเยอะ...แบบที่ว่าคนธรรมดาไม่น่าสามารถครอบครองได้ ถ้าพิชิตรวบรวมผลงานของศิลปินระดับประเทศได้มากมายขนาดนี้ผมคิดว่าน่าจะมากกว่าหลัก 100 ล้านบาทแน่นอน

การมองชีวิตผ่านศิลปะ ของเสริมคุณ คุณาวงศ์

PLAYBOY : แนวคิดในการเก็บสะสมศิลปะเกิดขึ้นได้อย่างไร
เสริมคุณ : อย่างแรกคงต้องรักก่อน ถ้าเราจะสะสมของอะไรก็ต้องมีความผูกพัน หลงใหลคลั่งใคล้ ผมเริ่มเปิด "ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ" เพราะความชอบเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ความรักและความชอบคือแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของผม

PLAYBOY : นอกจากประติมากรรมแล้ว คุณยังสะสมอย่างอื่นด้วยหรือเปล่า

เสริมคุณ : ผมสะสมผู้หญิง ผมมีคอลเลกชันเกี่ยวกับผู้หญิงอยู่หลายประเภท ทั้งดรอว์อิง งานวัตถุที่เกิดจากการแกะไม้ และงานภาพถ่าย อย่างงานวาดรูปของผม มักจะวาดทุกครั้งที่มีเวลาในสถานที่ต่างๆ ผมวาดรูปผู้หญิงแบบนี้มาไม่น้อยกว่า 7-8 ปี ส่วนงานที่เกี่ยวกับผู้หญิงที่เป็นเรื่องเป็นราว น่าจะเป็นผลงานด้านภาพศิลปะร่วมสมัยในปี 2008 มากกว่า เป็นนิทรรศการภาพถ่ายชุด "Symbol Steam Stone and Surrender" ซึ่งงานชิ้นนี้ผมบริจาคให้กับกระทรวงวัฒนธรรม ในมุมมองของผม ผู้หญิงไม่ได้สวยอย่างเดียว

PLAYBOY : มุมมองของคุณเกี่ยวกับผู้หญิง ในฐานะผู้สร้างงานมีความคิดอย่างไร

เสริมคุณ : การทำงานศิลปะเกี่ยวกับผู้หญิง ทั้งภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย มันไม่ได้เกี่ยวกับงานแสดง แต่มันเกี่ยวข้องกับการได้ทำ และพอทำมันออกมา ผู้หญิงก็เป็นของเรา อย่างการถ่ายภาพ ตัวแบบก็คือคนอื่น แต่พอมาอยู่ในภาพถ่ายเรา วิธีการจัดของเรา ไม่ว่าจะอยู่ในชุดไหนก็ตาม มันก็เป็นผู้หญิงของเรา บางอันก็น่าประหลาดใจ สำหรับผม ผู้หญิงมีหลากหลายอารมณ์ในความเป็นผู้หญิง แต่เป็นมนุษย์ที่อยู่ฝั่งตรงข้ามกับผม

PLAYBOY : การดรอว์อิง ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

เสริมคุณ : ผมมองว่างานภาพถ่ายต้องเป็นอะไรที่เป็นทางการ มีคอนเซ็ปต์ที่แข็งแรง มีการวางแผนที่ต่อเนื่อง เพื่อให้ได้กติก่อนความคิด ไม่ใช่การมโนขึ้นมาแล้วก็ถ่าย การถ่ายภาพเพื่อเป็นงานแสดงต้องมีการเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีความละเอียดสูง ส่วนดรอว์อิงเป็นการเขียนภาพคนที่อยู่ในใจเรามากกว่า ภาพพิมพ์ก็เกี่ยวข้องกับการวาด แต่เมื่อแกะออกมาแล้วมันมักจะเหมือนกันหมด เหมือนมีลายเซ็นของผมอยู่

PLAYBOY : ในฐานะที่เป็นคนชอบศิลปะ มีงานแสดงภาพถ่ายร่วมสมัยที่ออกแนวเปลือย อยากถามว่านิยามคำว่า "nudity and go" ต่างกันอย่างไร

เสริมคุณ : ร่างกายมนุษย์คือสิ่งที่งดงามที่สุดอย่างหนึ่ง ถ้าเป็นเสื้อ คงไม่ได้มองว่ามนุษย์สวยงาม แต่สำหรับผม ร่างกายของมนุษย์เป็นอะไรที่ทั้งงดงามและสวยที่สุดอย่างหนึ่ง การถ่ายทอดสิ่งที่สวยงามของมนุษย์ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว แต่เรื่องเช็กชวลหรือการแสดงออกทางเพศก็ยังเป็นสิ่งธรรมชาติ หนักเข้าไปใหญ่ ถ้าผมถามว่าคุณเกิดมาเพื่ออะไร ตอบได้เลยว่าภารกิจอย่างแรกที่คุณควรต้องคิดคือการดำรงเผ่าพันธุ์ซึ่งก็คือเช็กชวล ในมุมมองของผมในเชิงปรัชญา เช็กชวลเป็นหน้าที่สำคัญของมนุษย์ที่ต้องดำรงเผ่าพันธุ์เอาไว้ ส่วนเรื่องการแสดงออกของร่างกายมนุษย์ในเชิงศิลปะอันนี้ก็คือในเรื่องความงาม เรื่องnudityเปลือย มันขึ้นอยู่กับกาลเทศะ มันขึ้นอยู่กับว่าที่ไหนแล้วเป็นใคร เช่น ถ้าคุณไปทำกับเด็กในโน้ตบุ๊ก มันก็ไม่สมควร แต่ถ้าคุณทำแบบนี้กับคนที่มีความวุฒิภาวะแล้วอาจจะเหมาะสมก็ได้ เรื่องศีลธรรมเป็นเรื่องที่มีกาลเทศะ มันไม่ใช่เรื่องสมบูรณ์ที่ว่าอยู่ตรงไหนก็มีคุณค่าเท่ากันหมด งานหลายชิ้นที่ผมทำก็มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งนี้เสมอ

PLAYBOY : ในมุมมองของคุณ ผู้หญิงมีความเช็กช้อยู่ตรงไหน

เสริมคุณ : ขึ้นอยู่กับเฟรมภาพของแต่ละคน ความน่ามองของผู้หญิงอยู่ที่บอดี้โดยรวม สัดส่วนแบบรวมๆ ต้องสมส่วน อย่างที่สองนิสัย ความเช็กช้อยังผมไม่ได้ อยู่ที่ตาหรือที่อื่น นิสัยเช็กช้อยังไง? อยู่กับการขี้เล่น พูดจาน่ารัก ลองคิดว่าถ้ามีผู้หญิงที่เพียบพร้อมทั้งหน้าตา บุคลิก แต่เวลาพูดมีแต่สั้ววิประหลาดออกมาจากปาก คุณคิดว่าผู้หญิงแบบนี้เช็กช้อยังไงล่ะ

PLAYBOY : มีงานแสดงภาพถ่ายตั้ง 4 ครั้ง จุดเริ่มต้นเกิดขึ้นได้อย่างไร

เสริมคุณ : ผมจัดแสดงนิทรรศการภาพถ่ายในประเทศไทยมาแล้วถึง 4 ครั้ง อันแรกคือนิทรรศการภาพถ่ายชุด "Symbol Steam Stone and Surrender" มันเป็นเรื่องของร่างกาย สายน้ำ ก้อนหิน และพันธุนาการ เป็นการแสดงออกเรื่องของพันธุนาการของผู้หญิง ที่ถูกพันธุนาการโดยความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ไม่เท่ากัน ถัดมาเป็นนิทรรศการภาพถ่ายชุด "โยน คน สิ่งสมมติ" ก็เป็นเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยเกี่ยวกับผู้หญิงสักเท่าไร แต่ก็มีผู้หญิงเข้ามาเป็นองค์ประกอบ มีเนื้อหาเกี่ยวกับปรัชญาในเรื่องการละทิ้งหน้ากาก ทั้งความเป็นตัวตน ครั้งที่ 3 เป็นนิทรรศการภาพถ่ายชุด "วจนพุทธปฏิมา" และนิทรรศการภาพถ่าย ชุด "The Blue Man" ซึ่งต้องใช้เวลากาเตรียมการทั้งหมดและนานที่สุดคือความคิด อย่างงาน "โยน คน สิ่งสมมติ" ผมใช้เวลาการเตรียมงานถึง 6 เดือน ต้องมีการแคสติ้ง เตรียมอุปกรณ์ ทำหน้ากาก ถึงจะเข้ากระบวนการถ่ายได้

PLAYBOY : เราจะได้เห็นคุณรวบรวมผลงานภาพพิมพ์และภาพวาดมาจัดนิทรรศการบ้างรึเปล่า

เสริมคุณ : คงจะไม่ได้เห็น เพราะตอนนี้ยังไม่คิดที่จะทำแล้วยังไม่รู้ว่าจะทำอะไรเมื่อไหร่ อย่างงานภาพวาดผมก็มีการทำอะไรที่เป็นเรื่องเป็นราวไว้ แต่ยังไม่ได้คิดว่าจะแสดง

